

[Hauch.]

og omhyggelig Behandling i denne Kommission, og at det vil være naturligt at drøfte Spørgsmaalet om en dybtgaaende Undersøgelse af Sagen i det kommende Udvalg. Det skal jeg paa min Gruppes Vegne erklære Villighed til. Vi kan ikke tiltræde Forslaget i den Form, hvori det foreligger, men vi vil være villige til at overveje Mulighederne for at finde Veje frem, hvorved man kan lette de Byrder, der uvægerlig opstaar som Følge af de stærke Konjunktursvingninger, der særlig har fundet Sted i den senere Periode efter Verdenskrigen — ja, man kunde vel egentlig sige: fra Verdenskrigens Begyndelse.

Lovforslagets Afsnit III om Moratoriebestemmelser er behandlet meget indgaaende tidligere baade i det høje Folketing og i Landstingets Udvalg vedrørende denne Sag. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at det paa Forhaand ikke skulde synes, at Uoverensstemmelserne her var uovervindelige, men det faar vi at se, naar Udvalget skal tage Opgaven op. Naar jeg mener mig berettiget til at sige, at Vanskelighederne ikke skulde synes uovervindelige, er det, fordi vi i Sommer meget indgaaende har drøftet disse Spørgsmaal i Landstingsudvalget med Regeringspartierne, for øvrigt ogsaa med Repræsentanter for Regeringen.

Lovforslagets Afsnit IV — Afsnit V er af saa ringe Betydning i hele denne Forbindelse, at jeg blot lige skal nævne det — indeholder Dækningsbestemmelser, og dem finder jeg ingen Anledning til at omtale nærmere ved Sagens første Behandling. Hvad der kan blive Brug for til Dækning af Udgifter i Henhold til Loven, vil jo ganske afhænge af, hvad der kan opnaas Enighed om at gennemføre, og jeg kan sige, at dersom man bliver enig om at gennemføre Foranstaltninger, som kræver Tilvejebringelse af Midler, er mit Parti ikke uvilligt til at medvirke til Fremskaffelsen af saadanne Midler. Men en almindelig Bemyndigelse til Opkrævning af Skatter, som man ikke har fuld Anvendelse for, men delvis søger at begrunde med en Bemærkning om, at man jo nok kan finde Anvendelse for dem paa den ene eller anden Maade under de vanskelige økonomiske Forhold, som Staten arbejder under — en saadan forøget Skatteudskrivning skal den høje Regering ikke paaregne Tilslutning til fra vor Side.

Jeg skal slutte med paa mit Partis Vegne at tilsige Velvilje til i det kommende Udvalg at samarbejde til Løsningen af de meget betydelige Opgaver, som Lovfor-

slaget omhandler, navnlig Spørgsmaalet om paa ny at komme i Gang med en frivillig Konvertering af Landkreditpapirer.

Jensen-Aale: Det var meget interessant at lægge Mærke til, hvorledes det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, paa den ene Side klappede, paa den anden Side tugtede Ministeriet. Det var ogsaa ret betegnende, at det ærede Medlem begyndte med at tugte Ministeriet, begyndte med at sige, at den samlede Konvertering er strandet, men den kunde have været gennemført, dersom Regeringen virkelig vilde have sat noget ind paa Sagen. Det lyder ganske smukt, at den kunde være gennemført, hvis Regeringen havde villet og havde haft Evne dertil. Det er i og for sig ikke nogen ny Tale; det ærede Medlem har sagt noget lignende før, det ærede Medlems Presse har skrevet noget lignende før: at Regeringen vil ingenting, Regeringen kan ingenting; det er endogsaa kommet saa vidt, at man i Folketinget har moret sig med at stille Forslag om Overgang til Dagsordenen, rettet imod enkelte af Ministeriets Medlemmer, fordi de ikke vilde eller ikke kunde gennemføre noget i denne Sag, og det efter at der er stillet Forslag paa Forslag. Venstre har ønsket, at der skulde stilles Forslag om noget andet end det, man netop forhandlede om paa det paagældende Tidspunkt; men naar der saa kom Forslag frem med et noget andet Indhold, har man atter villet have noget nyt. Selv efter at der har været nedsat en sagkyndig Kommission, der, som det er almindelig bekendt, var af den Beskaffenhed, at Venstre kunde godkende den, og efter at den har fremsat Forslag, som Regeringen i alt væsentligt har fulgt, selv da har man villet noget andet.

Som alle ved — til Trods for den store Behændighed, som det ærede Medlem er i Besiddelse af —, er der af Landbruget, indenfor hvilket det ærede Medlem jo ikke har saa ganske lidt Indflydelse, stillet Forslag om, at man skulde søge gennemført Love, som muliggjorde, at Landbrugets Rente blev sat ned til omkring 2½ pCt., men saa snart der saa kommer Forslag frem her i Landstinget — ja, hvad saa? Saa gaar det ærede Medlem og hans Parti imod disse Forslag. Det er noget, alle ved, i hvert Fald alle de, der følger med, og det nytter ikke, at man her eller i Pressen søger at skjule det, det kan ikke skjules. Man søger at lægge Ansvar over paa Ministeriet, men Vælgerne siger noget andet, Vælgerne ved, at det er Flertallet i denne Sal, der har hindret disse Forslags Gennemførelse i Rigs-